

Συμβούλιο της Επικρατείας: 2974/1984 (τμ. Α')

Πηγή: ΕΔΚΑ ΚΖ' 1985, σελ. 402

Περίληψη: Εμπρόθεσμη προσφυγή, μετά πάροδο 60θήμερου, λόγω ανωτέρας βίας οφειλομένης σε ψυχικό νόσημα. Εργατικό ατύχημα και το συμβάν κατά τη μετάβαση ή την αποχώρηση ασφαλισμένου από τον τόπο εργασίας του. Ανάγκη αιτιώδους συνδέσμου μεταξύ εργασίας και ατυχήματος.

Απόφαση Δικαστηρίου

Πρόεδρος: κ. Β. ΡΩΤΗΣ

Εισηγητής: κ. ΣΠ. ΚΑΡΑΛΗΣ

Δικηγόρος: κ. Α. Λιντερμάγερ

Επειδή, με την προσβαλλόμενη απόφαση, έγινε δεκτό ότι η παραπάνω απόφαση της ΤΔΕ κοινοποιήθηκε στον αναιρεσίβλητο στις 3.12.1979, ενώ η προσφυγή του κατ' αυτής κατατέθηκε στις 8.10.1980 ήτοι μετά την πάροδο της εξηκονθήμερης προθεσμίας (αρθρ. 21 π.δ. 341/1978 φ. 71). Το δικαστήριο που δίκασε τη προσφυγή δέχθηκε ύστερα από εκτίμηση 1) του πιστοποιητικού της από 20.11.1981 του νευρολόγου - ψυχιάτρου Α.Π. και 2) του πιστοποιητικού της 21.12.1981 του ιατρού Η.Π. τα οποία εβεβαίωναν για τις παθήσεις και το χρόνο νοσηλείας του αναιρεσιβλήτου κατά χρονικά διαστήματα από 7.6.1979 μέχρι 24.11.1981, ότι αυτός έπασχε από "υποχονδριακή μελαγχολία επί εναλικτικού πεδίου μετά κρίσεων απωλείας της συνειδήσεως και ότι αυτό το ψυχικό νόσημα προδήλως δικαιολογούσε την αδυναμία επιμέλειας των ιδίων του υποθέσεων και ιδιαίτερα την κατάρτιση και εμπρόθεσμη άσκηση της προσφυγής έστω και δια πληρεξουσίου. Με τα δεδομένα αυτά το διοικητικό πρωτοδικείο έκρινε ότι η υπέρβαση της προθεσμίας ασκήσεως της προσφυγής οφείλεται σε ανωτέρα βία, γι' αυτό το λόγο θεώρησε εμπρόθεσμη τη προσφυγή και ερεύνησε την υπόθεση στην ουσία.

Επειδή η κρίση αυτή του δικαστηρίου είναι ορθή, διότι τα περιστατικά που αυτό δέχθηκε ότι συνέτρεχαν στο πρόσωπο του αναιρεσίβλητου, συνιστούν πράγματι ανωτέρα βία με αποτέλεσμα, όσο αυτή διαρκεί, να

κάμπτεται η ανατρεπτική προθεσμία ασκήσεως της προσφυγής. Συνεπώς, ο λόγος αναιρέσεως που υποστηρίζει τα αντίθετα είναι αβάσιμος.

Επειδή, σύμφωνα με τη διάταξη της παρ.1 του άρθρου 34 του αν.ν. 1846/1951 (φ. 179) για τη χορήγηση των παροχών της ασφαλίσεως δεν απαιτείται η συμπλήρωση των ημερών εργασίας οι οποίες απαιτούνται από τον νόμον, αν το γεγονός το οποίο θεμελιώνει το δικαίωμα της παροχής οφείλεται σε βίαιο συμβάν κατά την εκτέλεση της εργασίας ή με αφορμή αυτή. Σύμφωνα με την παρ.4 του άρθρου 8 του ίδιου νόμου, ατύχημα είναι το βίαιο συμβάν στην εργασία ή με αφορμή αυτή. Η έννοια των διατάξεων αυτών είναι ότι ως εργατικό ατύχημα θεωρείται και το ατύχημα που συνέβη κατά τη μετάβαση του ασφαλισμένου στον τόπο της εργασίας του ή κατά την αποχώρησή του από αυτόν, αρκεί μόνο να υφίσταται στη συγκεκριμένη περίπτωση ουσιώδης σύνδεσμος μεταξύ της εργασίας και του ατυχήματος.